

vodní žalobní prosbou. Rozsudek při žalobě o plnění jest určen k tomu, aby tvořil podklad k exekuci (§ 1 č. 1 ex. ř.), nesplní-li odsouzený to, co mu rozsudek ukládá. Výrok nižších soudů ve věci však nelze exekučně vykonati. Jestliže tedy jde o žalobu určovací, náleželo žalobci, aby prokázal, že má právní zájem na určení neplatnosti uvedeného právního poměru. Žalovaný právem uplatňuje, že tu tyto podmínky určovací žaloby nejsou. Žalobce nepřednesl po této stránce nic a ani ze stavu věci nelze poznati jeho právní zájem na určení neplatnosti uvedeného právního poměru. Že a proč by se nemohl domáhati plnění, žalobce ani nepřednesl, naopak původně sám o plnění taková žaloval. Může-li žalovati o plnění, musil by k opodstatnění žaloby o pouhé určení prokázati zvláštní zájem na určení. Takového tu není a zejména nelze usouditi, že by žaloba s touto prosbou zamezila jiné spory. Nejsou tu předpoklady určovací žaloby podle § 228 c. ř. s., jakou jest žaloba, o kterou v souzeném případě jde, a už proto jest dovolání vyhověti, aniž jest třeba se zabývati dalšími vývody dovolacími.

Čís. 15419.

Usnesenie vyrovnačieho komisára, aby dlžník do určitej doby zaplatil alebo zaistil odmenu vyrovnačieho správcu a paušálny poplatok — tento v určitej výške — pod následkami odoprenia potvrdenia vyrovnania, treba pokladať za vyzvanie podľa § 58, odst. 1 č. 4 vyr. por., a nie je proti nemu rekurz prípustný.

(Rozh. z 18. septembra 1936, R III 584/36.)

Súd prvej stolice vo vyrovnacej veci vyzval dlžníčku, aby do 15 dní preukázala, že zaplatila bernému úradu v T. paušálny poplatok (vyrovnačí poplatok) v sume 60.441 Kč 40 h a vyrovnacie útraty vyrovnačieho správcu, a to na odmenu 20.000 Kč a na jeho hotové výdavky 319 Kč 80 h, alebo, aby preukázala, že uvedený poplatok a útraty zaistila složením v hotovosti do súdneho depozita, ináč odopre potvrdiť vyrovnanie podľa č. 4 odst. 1 § 58 vyr. por. Rekurný súd rekurz dlžníčky proti tomuto vyzvaniu odmietol.

Na jvyšší súd rekursu nevyhoveli.

Dôvody:

Napadnuté usnesenie môže byť so zreteľom na ustanovenie § 11 (4) zák. č. 120/1931 Sb. z. a n., podľa ktorého sa paušálny poplatok platí bez úradného vymerania (preskúmanie jeho výšky prislúcha finančnému úradu), považované len za vyzvanie dlžníčky, aby zaplatila — prípadne zaistila — útraty a poplatky, ktoré vyzvanie predpisuje § 58, odst. 1 č. 4 vyr. por.

Toto vyzvanie však nie je meritórnym rozhodnutím, proti ktorému by bol prípustný rekurz.